

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 7 czerwca 2004 r.

w sprawie T-333/02: Gestoras Pro-Amnistía i inni przeciwko Radzie Unii Europejskiej ⁽¹⁾*(Skarga o odszkodowanie — Wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne — Wspólne stanowisko Rady — Środki dotyczące osób, grup i jednostek związanych z działalnością terrorystyczną — Oczywisty brak właściwości — Skarga oczywiście bezzasadna)*

(2004/C 228/90)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-333/02, Gestoras Pro-Amnistía, Juan Mari Olano Olano, zamieszkały w Gradignan (Francja) i Julen Zelarain Erraste, zamieszkały w Madrycie (Hiszpania), reprezentowani przez D. Rougeta, adwokata, przeciwko Radzie Unii Europejskiej (pełnomocnicy: M. Vitsentzatos i M. Bauer) popieranej przez Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez jego pełnomocnika z adresem do doręczeń w Luksemburgu oraz przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (pełnomocnicy: początkowo P. Ormond, następnie C. Jacson, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) mającej za przedmiot skargę o odszkodowanie, zmierzającą do uzyskania naprawienia szkody, jaką skarżący mieli ponieść z powodu wpisania Gestoras Pro-Amnistía na listę osób, grup i jednostek, o których mowa w art. 1 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. dotyczącego stosowania szczególnych środków w celu walki z terroryzmem (Dz.U. L 344, str. 93), wspólnego stanowiska Rady 2002/340/ WPZiB z dnia 2 maja 2002 r. w sprawie uaktualnienia wspólnego stanowiska 2001/031 (Dz.U. L 116, str. 75) oraz wspólnego stanowiska Rady 2002/462/ WPZiB z dnia 17 czerwca 2002, w sprawie uaktualnienia wspólnego stanowiska 2001/931 i uchylenia wspólnego stanowiska 2002/340 (Dz.U. L 160, str. 32), Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, A.W.H. Meij i N. J. Forwood, sędziowie; sekretarz: M. H. Jung, wydał w dniu 7 czerwca 2004 r. następujące postanowienie:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 25.1.2003.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 27 maja 2004 r.

w sprawie T-358/02, Deutsche Post AG i DHL International Srl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾*(Pomoc Państwa — Zezwolenie ze strony Komisji na udzielenie przez władze włoskie pomocy na rzecz Poste Italiane — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez konkurentów — Niedopuszczalność)*

(2004/C 228/91)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie T-358/02, Deutsche Post AG, z siedzibą w Bonn (Niemcy), DHL International Srl, z siedzibą w Rozzano (Włochy), reprezentowane przez J. Sedemunda i T. Lübbiga, adwokatów, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: V. Di Bucci, J. Flett i V. Kreuzschitz), popieranej przez Republikę Włoską (pełnomocnicy: początkowo U. Leanza, następnie I. Braguglia, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) i Poste Italiane SpA, z siedzibą w Rzymie (Włochy), reprezentowaną przez B. O' Connora, solicitora i A. Fratini, adwokata, w przedmiocie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2002/782/WE z dnia 12 marca 2002 r. dotyczącej pomocy Państwa przyznanej przez Włochy na rzecz Poste Italiane SpA (była Ente Poste Italiane) (Dz.U. 282, str. 29), Sąd (druga izba powiększona) w składzie: J. Pirrung, prezes, V. Tiili, W. H. Meij, M. Vilaras, N. J. Forwood, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał dnia 27 maja 2004 r. postanowienie o następującej treści:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna;
- 2) Strony skarżące zostają obciążone swoimi własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez Komisję i Poste Italiane SpA. Republika włoska poniesie swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 22.2.2003.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 2 lipca 2004 r.

w sprawie T-9/03 COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna i CIA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾*(Pomoc państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności i odszkodowawcza — Decyzja uznająca system pomocy za niezgodny ze wspólnym rynkiem — Skarga wniesiona przez przedstawicieli potencjalnych beneficjentów tego systemu — Niedopuszczalność)*

(2004/C 228/92)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie T-9/03 COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna, z siedzibą w Cagliari (Włochy),

CIA – Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, z siedzibą w Cagliari (Włochy), reprezentowane przez G. Dore i F. Ciulli, adwokatów, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: V. di Bucci, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot – tytułem roszczenia głównego – wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2002/785/WE z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie pomocy, którą Włochy planują przyznać na mocy art. 21 ustawy regionalnej Sardynii nr 21/2000 gospodarstwu rolnym używającym paliw innych niż metan oraz – tytułem roszczenia subsydiarnego – wniosek o naprawienie szkody rzekomo poniesionej przez skarżące w wyniku tej decyzji, Sąd (druga izba w składzie powiększonym) w składzie: J. Pirrung, prezes, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová i S. S. Pappasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 2 lipca 2004 r. postanowienie zawierające następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżące zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 27 maja 2004 r.

w sprawie T-61/03 Irwin Industrial Tool Co. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Znak słowny QUICK-GRIP — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Odmowa rejestracji — Skarga w sposób oczywisty pozbawiona podstaw prawnych)

(2004/C 228/93)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-61/03 Irwin Industrial Tool Co., mającej siedzibę w Hoffman Estates, Illinois (Stany Zjednoczone), reprezentowanej przez G. Farrington, solicitor, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez G. Humphreysa i S. Laitinen, działających w charakterze pełnomocników, mającej za przedmiot skargę na decyzję trzeciej izby odwoławczej OHIM z dnia 20 listopada 2002 r. (sprawa R 110/2002-3) w sprawie odmowy rejestracji znaku słownego QUICK-GRIP jako wspólnotowego znaku towarowego, Sąd (czwarta izba) w składzie: H. Legal, prezes, V. Tiili i M. Vilaras, sędziowie, sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 27 maja 2003 r. postanowienie, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 101 z 26.4.2003.

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 9 czerwca 2004 r.

w sprawie T-96/03, Manel Camós Grau przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (¹)

(Dochodzenie Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) dotyczące zarządzania i finansowania Instytutu Stosunków Europejsko-Latynoamerykańskich — Możliwy konflikt interesów po stronie prowadzącego dochodzenie — Decyzja o wyłączeniu prowadzącego dochodzenie z ekipy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Czynności przygotowawcze — Niedopuszczalność)

(2004/C 228/94)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-96/03, Manel Camós Grau, urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Brukseli (Belgia), reprezentowany przez M.-A. Lucasa, adwokat, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: początkowo H. van Lier następnie J.-F. Pasquier i C. Ladenburger, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot, z jednej strony, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z dnia 17 maja 2002 r. o wyłączeniu jednego z prowadzących dochodzenie z dochodzenia dotyczącego Instytutu Stosunków Europejsko-Latynoamerykańskich w celu uniknięcia jakiegokolwiek podejrzenia konfliktu interesów bez unieważnienia czynności dokonanych przez tego prowadzącego dochodzenie, jak również dorozumianej decyzji odrzucającej zażalenie skarżącego wniesione na tę decyzję dnia 29 lipca 2002 r., a z drugiej strony, wniosek o zadośćuczynienie za krzywdę osobistą i zawodową, jakie skarżący miał ponieść w wyniku tych decyzji, Sąd Pierwszej Instancji (czwarta izba), w składzie H. Legal, prezes, V. Tiili i M. Vilaras, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 9 czerwca 2004 r. postanowienie, które zawiera następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Odrzuca skargę jako niedopuszczalną.
- 2) Każda ze stron ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.5.2003.